

מה שפעם היה נשמע 'מופרך',
הפך לשגרה מעוררת הדים:
מאחורי הקלעים של החלטת ראש
הממשלה להניח תפילין שוב ושוב

לבנימין אמר ידיד השם

מתמונה אחת שהציתה תהודה עולמית ועד לנחשול של התעוררות יהודית ששטף המוני לבבות, מקיסריה ועד לסיביר הקפואה | "וראו כל עמי הארץ": איך הככה הנחת התפילין בלשכת ראש הממשלה לקידוש השם עצום שגרם ליהודים רחוקים לבקש "גם אני רוצה להניח כמוהו"? | השליח הרב אור זיו בראיון מרתק על מה שהתרחש מאחורי הקלעים, על התפילין של הלוחמים ששרדו את התופת ועל הרגע המדויק שבו המעשה הרוחני הפך ל'גיים ציינג'ר' ששינה את פני המערכה | וגם: ההצהרה של נתניהו בהתרגשות: "הרבי אף פעם לא טעה" | קידוש שם שמיים

| יוסף יצחק קפלן |

גאון יעקב.
ראש
הממשלה
עטור בתפילין
ובטלית, עם
הרב זיו

בתלת זימני הווי חזקה".
ביום הזיכרון האחרון הוציאה
לשכת ראש הממשלה סרטון
ותמונות בהן נראה ראש
הממשלה כשהוא עטוף בטלית
ועטור תפילין. תמונה שכבר
הפכה למסורת שכן זו השנה
השלישית ברציפות שנתניהו
בוחר להניח תפילין ביום הזה.
מי שעומד מאחורי התמונה
הזאת והנחת התפילין של
ראש הממשלה הוא שליח
הרבי למושבה, הרב אור זיו
שמספר ל'כפר חב"ד' על מה
שהתרחש "מאחורי הקלעים",
חושף אי אילו סודות ובעיקר,
מגלה את ההשפעה הרחבה
שיש לאירוע המצומצם הזה
במעגלים רחבים.

אך לפני הכל בואו ניזכר כיצד הכל התחיל לפני חמישים ותשע שנה: "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, אלה תפילין שבראש". בשלהי אייר ה'תשכ"ז, בהתוועדות שבת במדבר שחלה באותה שנה בכ"ד אייר, בשיא ימי המתיחות והמתנה למלחמת ששת הימים, יומיים בלבד לפני שפרצה, אמר הרבי כי בכוחה של הנחת התפילין להטיל מורא על האויב ולהביא לניצחון במלחמה.

בעוד ימים ספורים, כלומר ביום שני הבעל"ט, ניכנס לשנת השישים של מבצע תפילין שהיה

המבצע הראשון מתוך עשרת המבצעים עליהם הכריז הרבי לאורך השנים. מבצע תפילין פרץ מזמן את גבולות קהילת חסידי חב"ד ליובאוויטש וכיום ניתן למצוא דוכני תפילין מכל החוגים, המינים והסוגים, שקוראים ליהודים לקיים את המצווה שכל התורה כולה הוקשה אליה. מי יודע כמה מיליוני יהודים הניחו תפילין מאז ועד היום. מי יודע כמה מהם יצאו מדין 'קרקפתא'. מי יודע כמה התקרבו לחיים של תורה ומצוות בזכות מצווה אחת. ומי יודע כמה יהודים החליטו להניח תפילין בעקבות ראש הממשלה בנימין נתניהו. הנה סיפורו של הרב זיו כפי שסיפר השבוע לכפר חב"ד:

"כבר לפני כמה וכמה שנים, קיבלתי על עצמי, או יותר נכון, התכוונתי איכשהו לגרום לכך שראש הממשלה יניח תפילין בפומבי. מתוך היכרות עם הסביבה הקרובה שלו, המאוד קרובה, למדתי לראשונה שהוא לא מניח תפילין בציבור בגלל איזשהו היבט אמיתי בעיניו, הוא לא רוצה להפוך את זה למשהו ציני, פוליטי. "הייתי מאוד סקפטי. לא קיבלתי את זה. בהתחלה גם לא האמנתי לזה. חשבתי שאולי זו סתם איזו דרך להתחמק ולרדת מהעניין, כדי שהדבר הזה לא יקרה. בפועל, כשנחשפתי ליותר ויותר אנשים מסביבתו של ראש הממשלה והתקרבתי יותר אל ה'כורת', הבנתי שזה דבר אמיתי - הוא באמת לא מניח תפילין בציבור ודווקא בגלל שיש לו יחס של כבוד לתפילין.

"הוא רואה בתפילין משהו מאוד יקר וקדוש, והוא לא רוצה שדרכו יבזו את התפילין. הוא לא רוצה שיהיה מי שיעניק להנחת התפילין משמעות שלילית. הוא לא רוצה שיהיו מי שיתארו את זה כמניפולציה פוליטית כדי להרוויח כמה קולות. מחד חשתי הערכה לחשיבה הזאת, מאידך, חשבתי שצריך לגרום לזאת לקרות. וחשבתי שאנסה למצוא דרך יותר 'באופן המתקבל' כך שראש הממשלה בכל זאת יניח תפילין בפומבי".

למותו לציין את הקל וחומר שבדבה אם להנחת תפילין של כל יהודי ויהודי חשיבות עצומה לעתיד העם והעולם, שכן "עשה מצווה אחת, הכריע את כל העולם לכף זכות", כל שכן וקל וחומר בן בנו

של ק"ו להנחת תפילין של אדם שמייצג מיליונים מיהודי ארץ הקודש ודמותו נערצת על ידי מיליונים שאינם יהודים. במיוחד בעת כזאת של מלחמה בה פתחו שונאי ישראל מתוך כוונה להשמיד את העם היהודי היל"ת.

הבקשה משרון גר

הרב אור זיו ממשיך ומספר את השתלשלות האירועים: "לפני קצת יותר משנתיים, אי שם בחשוון תשפ"ד, הייתי אצל שרון גל בהתוועדות

וראו ממך. ראש הממשלה מניח תפילין בלשכתו

"אם להנחת תפילין של כל יהודי ויהודי חשיבות עצומה לעתיד העם והעולם, כל שכן וקל וחומר בן בנו של ק"ו להנחת תפילין של אדם שמייצג מיליונים מיהודי ארץ הקודש ודמותו נערצת על ידי מיליונים שאינם יהודים"

השבועית שלנו. תוך כדי שיחה הוא מספר שהוא עומד לפגוש את ראש הממשלה בעוד שלושה ימים לפגישת תדרוך בארבע עיניים. הוא שואל אותי מה המסר שארצה שיעביר לראש הממשלה. אמרתי לו, שרון, אתה יודע מה, חוץ מהמסרים הברורים עליהם דיברנו, מה שהרבי אומר על ענייני ביטחון וכדו', אולי נפעל שהוא סוף-סוף יניח תפילין בפומבי? שרון הרים את הכפפה ושאל איך עושים את זה. סיפרתי לו שיש אימא שכולה שמאוד קרובה לליבי וזכיתי להנציח את הבן שלה - סמל ראשון מושיקו דינו הי"ד שנפל בצוק איתן.

"הוא נולד וגדל בקטמון. לאימא שלו קוראים רוחמה ותמיד כשאני מגיע אליהם הביתה, אני לא יכול שלא לראות את התפילין של בנה שמונחים בוויטרינה שבסלון. בני המשפחה סיפרו לי שמכל החפצים שלו, התפילין שרדו את האש העצומה שהשתוללה בתוך ה-9D בו נפל מושיקו. האימא, רוחמה, היא אישה מאוד אמונית וחזקה. האירוע הזה חיזק עוד יותר את האמונה שלה וחשבתי שאולי יהיה נכון לקחת את התפילין הללו עם כל הסיפור, עם הסמליות שבו, ולהביא אותן לראש הממשלה.

"חשבתי שאם היא תכתוב לראש הממשלה מכתב כאם שכולה ושרון יביא את זה יחד עם התפילין, יהיה פה אלמנט רגשי והדבר עשוי לפעול את פעולתו ולגרום שראש הממשלה יניח את התפילין. שרון הסכים איתי וכבר באותו ערב, על-אף השעה המאוחרת, ניסיתי לתפוס את רוחמה. כדי לקצר את הסיפור, אספר שלמחרת היא כבר כתבה מכתב לראש הממשלה, מכתב מכל הלב, מכתב שגם התפרסם מאוחר יותר ברבים.

"כעבור מספר ימים כששרון נפגש עם ראש הממשלה בקריה, אחרי שיחה של קרוב לשעה, הוא הוציא פתאום את התפילין מהתיק שלו ונתן אותן לראש הממשלה. ביבי מאוד התרגש. הוא הרכיב את משקפיו וקרא

בשתיקה את מכתבה של רוחמה ואז הרים את עיניו ואמר לשרון: 'תגיד לה שאני אניח אותם'. ציפיתי לתגובה כזאת וכבר הכנתי את שרון לכך. תקשקש ממנו באותו הרגע, ננצל את המומנטום, תגיד לו 'אבל, כבוד ראש הממשלה, למען זכרו ולמען נשמתו, תעשה את זה ברבים, זה מה שהיא הכי רוצה, שיהיה משהו שכולם יראו ויתחזקו מזה'.

"שרון באמת אמר לו את הדברים וביבי חשב כמה רגעים ואמר 'אוקיי, בסדר, תמסור לה שאעשה זאת'. מאז עברו ימים רבים ומכל מיני סיבות זה פשוט לא יצא אל הפועל. פעם אחת שהוא כבר רצה להניח, התפילין פשוט נעלמו ועובדי הלשכה לא הצליחו

למצוא אותן. בכל פעם היה משהו אחר. היו לא מעט מניעות ועיכובים. למעשה, המומנטום כבר עבר ואז הגיע הראיון של הנשיא ביידן בתוכנית 60 דקות של CBS. ביידן הודיע באותו ראיון שהוא יטיל אמברגו נשק על ישראל אם צה"ל ייכנס לרפיח. הראיון הזה עשה כותרות בסוף השבוע שקדם ליום הזיכרון שחל באותה שנה ביום ראשון (ונדחה לשני י"צ קפלן). "כבר ביום חמישי התקשרתי לחבר קרוב בלשכה ואמרתי לו: 'אתה רואה את הכותרות? תגיד לנתניהו שזה הזמן. ביום ראשון זה ערב יום הזיכרון ואין זמן מתאים יותר להניח תפילין של חייל שנפל, כמו היום הזה. ואין מסר יותר חזק לאומות העולם בכלל ולביידן בפרט כמו המסר הזה של וראו כל עמי הארץ, ויראו ממך. תגיד לראש הממשלה שיניח תפילין והמעשה הזה יפעל את פעולתו בעזרת ה' יתברך'. הוא הסכים איתי ודיבר עם נתניהו".

לשליח הרב זיו קשר קרוב עם בכירים בתקשורת ובהם גם עם ינון מגל. באותו ערב היה הרב זיו בדרכו למפגש השבועי עם מגל. הוא ניצל את ההזדמנות לבקש ממנו לסייע בעניין ולהפעיל את הקשר שלו עם ראש הממשלה. "סיפרתי לו אך הוא לא הבין מה העניין בזה. 'אני לא כל-כך מבין מה הסיפור. אני מבין שזה דבר גדול, אבל אם יקרה - יקרה. אם לא, אז לא', אמר לי היום הוא כבר מסתכל על הדברים אחרת ואפשר לראות את היחס שלו לכל ענייני תורה ומצוות ואת הגישה שלו למשיח וגאולה.

"בכל מקרה הזמן עבר מהר והנה הגיע יום ראשון. קיבלתי הודעה שזה קורה, וברוך השם זה אכן קרה באותו היום. זה זכה לחשיפה מהירה ומדהימה. ינון בעצמו סיפר על-כך בתוכנית שלו, הפטריויטים. התקשורת עסקה בזה וינון אמר בשידור שצדקתי. הוא אמר 'הרב אור צדק. אני לא האמנתי אבל הרב אור אמר שהפעולה הזאת תגרום לקידוש ה' גדול ולגלגל של התעוררות וזה מה שקרה'. ביום שני ובימים שאחריי הטלפון שלי הוצף בשיחות והודעות של אנשים שביקשו לשתף בהשפעה שהייתה להנחת התפילין של ראש הממשלה עליהם. אני זוכר את ההודעה ששלח לי השליח בטיימון שבסיביר, הרב גרליק. הוא סיפר לי שהגיעו לבית הכנסת כמה יהודים שכמעט ולא הגיעו עד עתה, את חלקם הוא לא ראה בעבר. הם ביקשו להניח תפילין כמו שעשה ראש ממשלת ישראל..."

"כעבור שבועיים נקראתי יחד עם רוחמה למשרד ראש הממשלה על-מנת לקבל את התפילין שנותרו עד אותה עת אצל נתניהו בלשכה. נפגשנו עם ראש הממשלה שאמר לי במילים שלו 'לא האמנתי עד איפה ההשפעה של התפילין הגיעה'. אני מצידו סיפרתי לו על חלק מהתגובות ובמיוחד על התגובה מסיביר והוא התרגש, מאוד התרגש. חשוב לזכור שביבי הוא אדם מאוד קר רוח ומאופק שיועד לשלוט ברגשות שלו. זו הייתה פגישה חמה ולבבית בה הבטיח ראש הממשלה לרוחמה, אימא של מושיקו הי"ד, שהוא יניח מעתה תפילין בכל שנה. מה שאכן קרה. הוא עמד בהבטחתו וזו כבר השנה השלישית".

קידוש השם בינלאומי. נתניהו פוגש ברב זיו בלשכתו

"השליח בטיימון שבסיביר, הרב גרליק, כתב לי שהגיעו לבית הכנסת כמה יהודים שכמעט ולא הגיעו עד עתה, את חלקם הוא לא ראה בעבר. הם ביקשו להניח תפילין כמו שעשה ראש ממשלת ישראל..."

פתאום משהו קרה

אבל לפני שנשמע מפיו של הרב זיו על הפעמים הבאות, נחזור אחורה בזמן לאותו אייר תשפ"ד, בעיצומה של המלחמה, בעיצומן של ימי ה'הותר לפרסום'. הרגע הזה בו התפרסמה תמונתו של ראש הממשלה עטור בתפילין, היה מעין גיים צ'יינג'ר, משהו ששינה את המלחמה. צה"ל נכנס לרפיח והמלחמה החלה לשנות כיוון. משהו קרה. פתאום ראו סייעטא דשמיא שרק הלכה והתגברה. ועוד משהו קרה: נתניהו החל להזכיר את שם ה' יותר ויותר פעמים עד שהיום זה כבר חלק מובנה בנאומיו הן הכתובים והן הספונטניים.

לא מעט גורמים בלשכה של נתניהו ידעו להצביע על השינוי הזה ועל הרגע בו החל. אבל אנחנו רוצים לחזור לרב אור ולסיפורן של הנחות התפילין של השנתיים הבאות. "בשנה הבאה הניח ראש הממשלה את התפילין שהותיר אחריו יוסי הרשקוביץ הי"ד.

הרשקוביץ היה מנהל בית ספר שנערץ על תלמידיו, איש חינוך ואיש משפחה למופת. יום יומיים לפני יום הזיכרון תשפ"ה, פניתי לאחד מאנשי הלשכה ואמרתי שאני רוצה שראש הממשלה יניח את התפילין של יוסי. נסעתי לבית הוריו בגוש עציון כדי לאסוף את התפילין. חשוב לי לציין שבכל פעם שהבאתי תפילין לראש הממשלה, דאגתי לבדוק אותן קודם כדי להבטיח את כשרותן.

"כשהגעתי למשפחת הרשקוביץ השעה הייתה כבר אחר חצות הלילה. ישבתי יחד עם הילדים שלו עד שתיים וחצי לפנות בוקר. למחרת הגעתי לראש הממשלה עם התפילין של אבא שלהם. היו באותו יום לא מעט מניעות ועיכובים והייתי צריך לעזוב ושוב נקראתי ללשכה בצהריים. זה היה יום מאוד עמוס שכן, אם אתם זוכרים, באותו יום החלו שריפות עצומות שהלכו והתפשטו והביאו לפינויים של אזרחים מישובים באזור כביש 1. היום הלך והתקצה, השעה הייתה כבר שתיים, שלוש והתחלתי לחשוש שזה כבר לא יקרה..."

"חיכיתי וחיכיתי ולאחר המתנה נוספת של כשעה, הטלפון צלצל: 'ראש הממשלה מבקש שתיכנס'. ביבי נסע קודם לחפ"ק שהיה באזור בית שמש ושם עסקו בניהול המאבק בשריפות ועתה, כשחזר, ביקש שאכנס כדי שהוא יוכל להניח את התפילין. הוא כמובן ידע שמדובר בתפילין של חלל. הוא ידע מי החלל. הוא ידע הכל. אני כבר חששתי שבעקבות המהומה הפגישה הזו תתבטל, תידחה, אבל זה לא קרה. בתוך כל הבלגן, הוא קיבל אותי בלשכה בחמימות ובאדיבות. מה שהיה מפתיע הוא שזה היה ב' אייר. דיברתי איתו על הרבי מוהר"ש והזכרתי לו שבדיוק לפני 38 שנה הוא היה אצל הרבי בדולרים והרבי אמר לו שיהיה עליו לעמוד מול 119 אנשים... "צפינו בסרטון הזה ביחד, הוא כל-כך התרגש, הוא כל-כך שיתף, והיה משהו מאוד מיוחד בפגישה הזאת. הפעם דאגתי להביא עמי טלית חב"דית. בפעם הקודמת הוא הניח ללא טלית, אך אני התעקשתי שמדובר באדם נשוי ועליו להתעטף בטלית וזה מה שהוא עשה. זה קורה כשכל המדינה בוערת כפשוטו. בתקשורת כבר מביעים חשש מפני אסון מירון 2 והוא מבקש שיפרסמו את התמונה שלו עם התפילין. זה היה עלול להזיק לו פוליטית, היו בלשכה מי שסברו שזה לא נכון, אבל הוא התעקש. 'תפרסמו', אמר. הוא הבין עד כמה שהדבר הזה משפיע ומחזק ועמד על-כך. אחרי שהבנתי מה גרם לו להימנע בעבר מהנחת תפילין בציבור, אני מעריך עוד יותר את ההתעקשות שלו להוציא את התמונה עם התפילין. "גם הפעם קיבלתי הרבה תגובות וכמובן שזה פעל את פעולתו. אבל שוב חששתי שזה לא יקרה בפעם השלישית. השנה הבאתי איתי את התפילין של החייל שון כרמלי הי"ד. הוא היה חייל בודד מטקסס שהמשפחה שלו הייתה קשורה בשלוחים במקום. השליח שם סיפר לי שאחד הדברים שגרמו לו לאהוב את ארץ ישראל הייתה ההשתתפות שלו בקעמפ גן ישראל. גם אותו זכיתי להנציח. שון היה לוחם בגולני שגם הוא נפל בצוק איתן.

"מדהימה העובדה ששון שירת באותו גדוד שאני

הכל קשור ברצון

הרצון הוא כוח אדיר ונפלא באדם, והוא תלוי בבחירתו. לאדם לא די בבחירה ללמוד או לאזן את מידותיו, כדי שלימודו יצלח ויביא אותו לחשיפת עצמיות הנפש, על האדם לבחור ברצון. עליו לרצות באמת ובתמים. הרצון צריך להיות אמיתי. האדם צריך לשאול את עצמו אם הוא באמת רוצה (ולא רק מן השפה ולחוץ). כל תהליך נפשי ורוחני מתחיל בשאלה אם קיים באדם רצון אמיתי לחולל שינוי. הבחירה לרצות היא הכלי שיאפשר לחשוף את הכתר ואת האור ה'מקיף'. בחירה זו היא הצעד הראשון. רק אחרי שיעשה, אפשר יהיה לפתוח את כל הכוחות: השכל, המידות וכמובן כוח העשייה. הכול יכול להיפתח – אך לשם כך צריך לבחור לרצות באמת.

בְּעֶרְבֵי הַיָּמִים הַזֵּה הָיָה חֶסֶד רַב לְיִשְׂרָאֵל כִּי אֶתֵּן לוֹ מַחִיר הַסְּחוּרָה כְּאִשֶּׁר הִתְדַבַּרְנוּ, וְאֶחָד לְפָנָיו עַל הַמָּאֵמָה.

הוא הקשיב קשב רב. ראיתי איך חסיד מבגר שומע 'חזרה' – כל איברי שומעו. ובקש כי ארחם עליו (מאחר שזה לא היה כלול בהסכם...) ולמחר בבקר בהשכמה אחר לפניו עוד פעם, והבטחתי וגם קימתי, ורק אז התחיל לסדר שאלותיו, אשר על הרב מהן הצרכתי לשאל את כבוד קדשת אדוני אבי מורי ורבי. ושבוש של ענג היה לי אז בהשאלות והתשובות ההן.

ומן העת ההיא, הנה בכל עת בוא החסיד ר' יקותיאל לליובאוויטש, הייתי מתענג בחברתו. הוא זכר כל מה שראה מיום הראשון שבא לאדמו"ר הזקן בקיץ תקנ"ו, ומרגלא בפומיה: "מדי שבוש הנינו נכנס ל'יחידות' במחשבותי אל הרבי שאני רוצה". כי זכר כל הפעמים שהיה ב'יחידות' אצל כבוד קדשת רבינו הזקן וכבוד קדשת אדוני אבי מורי ורבי (האמצעי) וכבוד קדשת אדוני אבי מורי ורבי (המח צדק).

שנים רבות חלפו מאז הגיע רבי יקותיאל לאדמו"ר הזקן (שנת תקנ"ו) ובין האירוע המסופר שהתרחש בשנות חייו של ה'צמח צדק'. נראה שמדובר בפער של כ-70-60 שנה (הצמח צדק הסתלק בשנת תרכ"ו), ולמרות זאת רבי יקותיאל זכר את כל הפרטים.

הייתה לו ברכה מכבוד קדשת רבינו הזקן לאריכות ימים, וחי קרוב למאה שנים. מבואר בחסידות כי המספר מאה מסמל את מדרגת הכתר: בכתר יש שלמות של עשר הספירות כפי שהן כלולות מעשר (והמספר 100 הוא מכפלה של 10 ב-10), ועל פי זה מבוארת המשנה באבות: "בן מאה כאילו עבר ובטל מן העולם", שהכוונה הפנימית בזה למעלות – שהוא מתעלה למעלה מן העולם, והעולם חדל להפריע לו ולבלבלו.

החסיד ר' שמואל דב מבאריסוב מפליג לפני כבוד קדשת אדוני אבי מורי ורבי הרב הקדוש (הרש"א) בשבח החישים והכשרונות של החסיד ר' יקותיאל מלפלי, ואומר כי משכיל נפלא ועמקן חריף ומסדר כזה לא ראה. ומעלה נפלאה הייתה לו, כי אהב את היגיעה במשפלות אהבה עצמית, ולא הפריע אותו שום דבר. כשהיה מעין באיזה ענין היה סוגר עיניו ואוטים אָזְנוֹ, ולא היה מבלבל אותו שום דבר בעולם.

כאמור, תיאור זה מתאים לסוד המספר "מאה" – שהוא מעל כל טרדות העולם ובלבוליו.

הארכתו בכל זה, לבאר את האמת הגמורה, כי על ידי עבודה ויגיעה יכולים להגיע למעלות היותר עליונות במעלת ידיעת המשפלות, ואין הדבר תלוי אלא באדם עצמו.

בעבר הבאנו כאן את סיפורו המופלא של רבי יקותיאל, שכזכור מצד עצמו היו כישרונו מוגבלים ביותר, ובזכות יגיעתו הרבה נפתחו אצלו מעיינות החכמה, עד כדי כך שכאשר הרבי מהר"ש התייגע בלימוד הספר "אמרי בינה", הפנה אותו אביו הצמח צדק לחסיד רבי יקותיאל.

ממשיך ומספר הרבי הרי"צ, בשמו של הרבי מהר"ש: דָּרְכוּ שֶׁל הָרֵב יְקוֹתִיאֵל הִיְתָה שְׁהִיָּה מְאֹרֶךְ בְּתַפְלָה. במקומות אחרים מסופר שלפעמים התפלל רבי יקותיאל יום שלם ברציפות: החל בשחרית, עבר למנחה וממנה לערבית, ללא שום הפוגה בין תפילה לתפילה. וְצִוִּיתִי לְיוֹסֵף מְרָדִי – אֶחָד הַמְּשָׁרְתִים – דְּכָאֲשֶׁר הָרֵב יְקוֹתִיאֵל יָגְמַר אֶת תְּפִלָּתוֹ, יִגִּיד לִי. כְּאֲשֶׁר הִגִּיד לִי כִּי גָמַר תְּפִלָּתוֹ, נִכְנַסְתִּי אֵלָיו לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְהִרְצִיתִי לְפָנָיו שְׂאֵלָתִי.

הוא התבונן כשעמא חדא ואמר: "אני הנני חנוני, ודרפו של חנוני כשמבקשים אצלו סחורה ויש לו מה לתת, מקבל המחיר תחלה ואחר כך נותן הסחורה. הסחורה יש לי, תן המחיר ואתן הסחורה".

שאלתי: מה הוא המחיר? וענני, כי חפץ שאחזור לפניו על המאמר דשבת, ולהסבירו במה שאינו מבין, ובמה שלא אדע אשאל את כבוד קדשת אדוני אבי מורי ורבי, והסכמתי.

המחיר שמבקש רבי יקותיאל תמורת הסברת הדברים הוא מחיר חסידי. הרבי ה'צמח צדק' אמר מאמר בשבת, ורבי יקותיאל מבקש מהרבי מהר"ש שיחזור לפניו על המאמר, ואם יהיה צורך – ישאל את אומרו, הצמח צדק, מאחר שבהיותו בנו, בוודאי יש לו גישה ישירה אליו. הרבי מהר"ש מסכים. אז ענה לי על שאלתי בטוב טעם ודעת מסדרה, אשר לא האמנתי למשמע אָזְנִי כִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יוֹצֵאִים מִפִּי אִישׁ כֵּזֶה, שְׁהִיָּה בִּינוּנִי וְאֶפְשָׁר גַּם פְּשׁוּט בְּיָדֵיעַת גִּלְיָא שְׁבַתוֹרָה, וּבְכָל הַעֲנִינִים הַיּוֹתֵר עִמָּקִים בְּקִבְלָה וּבְחִסְדוֹת, דְּבַר בָּהֶם לְרוֹחֵה הַחֲסִידִים רַחֲבִים וְהַעֲמָקָה גְּדוּלָה. הרבי מהר"ש, עם כל כישרונו והגאוניים, התפעל בהתפעלות גדולה מאוד מרבי יקותיאל.

כְּשֶׁהֲרִצִּיתִי הַדְּבָרִים שֶׁהֶסְבִּיר לִי הַחֲסִיד ר' יְקוֹתִיאֵל לְפָנָי כְּבוֹד קְדֻשַׁת אָדוֹנָי אָבִי מוֹרֵי וְרָבִי (ה'צמח צדק') אָמַר: "הַחֲסִיד ר' יְקוֹתִיאֵל לְעַפְלָעֵר הוּא מוֹפֵת חַי (הוכחה מוחשית) עַל מְאֹמֵר רַז"ל 'נִגְעַת וּמְצַאֵת'. הַרְבֵּה יָנַע. אָבֵל מְצַא הַרְבֵּה".

הסיפור הזה הוא דוגמה של אדם פשוט שבפשוטים – שנעשה לגדול שבגדולים. את הכוחות האדירים שלו הוא קיבל מרבתי, אבל הוצאתם מן הכוח אל הפועל התאפשרה רק בזכות עבודתו העצמית. השילוב של הברכה מאדמו"ר הזקן והיגיעה העצומה בהשפעת אדמו"ר האמצעי – הוא שהוביל את רבי יקותיאל למימוש העצמי הגדול הזה, והפך אותו למופת חי ל"יגיעת ומצאת – תאמין".

מן הסיפור עליו ללמוד ולהבין נקודה מרכזית: כל מה שאדם מממש בחייו ובעולמו הרוחני קשור ברצון.

הרצון הופיע אצל רבי יקותיאל לכל אורך הדרך: רצונו להגיע אל האדמו"ר הזקן, רצונו לקבל את הברכה וגם רצונו להבין; והוא היה נכון להתייגע ולעמול כדי לממש את הרצון הזה. אדמו"ר האמצעי אמר לו: "אין דבר העומד בפני הרצון". הכול תלוי בך – ברצונך להבין, וכך היה: הוא רצה, ושקד על לימודו ביגיעה עצומה, והרצון התממש. הוא הבין.

דוד נחשון ומי ששמר על קשר חב"די עם נתניהו במשך שנים היה הרב שמריה הראל שירת עמו ב'יחידה', כלומר בסירת מטכ"ל. הרב אור מספר עוד כי בשיחותיו עם ראש הממשלה ציין לא אחת את פעילות השלוחים. "סיפתי לראש הממשלה על העבודה במסירות נפש של שלוחי הרבי בארץ הקודש, שמרימים את רוח העם ונמצאים תמיד בחזית בכל מה שצריך למען עם ישראל, ארץ ישראל ותורת ישראל. הם פועלים במסירות נפש".

כאמור, לרב אור זיו קשר עם רבים וטובים בלשכת ראש הממשלה. הוא מעדיף שלא לדבר על-כך אך מוכן לספר על הקשר שלו עם יונתן אורן, יועץ ראש הממשלה. לשניים שיעור חסידות קבוע שאורן לא מוותר עליו בשום אופן. "גם ביום בו ביטלו את ההגבלות עליו ואושר לחזור ללשכת ראש הממשלה, הוא לא ויתר על השיעור. קביעות זו קביעות והשעתיים הללו של לימוד תורה הן השעות הכי חשובות מבחינתי, אמר לי ואכן, גם באותו יום עמוס ישבנו ולמדנו. ללא הסיוע שלו לא בטוח שהייתי זוכה לכך שראש הממשלה יניח תפילין באופן הזה שעשה קידוש ה' כל-כך גדול וכל הזכויות על-כך הן שלו".

ובחזרה לשינוי שחל בראש הממשלה, הרב אור אומר: "ראש הממשלה מסיים כמעט כל נאום בזמן האחרון במילים בעזרת ה'. הוא משתמש במילים 'סייעתא דשמיא'. זה לא דבר ריק. מתי הוא הניח תפילין או התעטף בטלית? כשהיו צריכים את זה לתשדיר בחירות? לא. יש כאן איזה תהליך ולראש הממשלה יש השפעה גדולה מאוד על הרבה מאוד אנשים, יהודים ולהבדיל שאינם יהודים. אני מכיר קצת את הסביבה הקרובה שלו, יש פה שינוי שפועל במעגלים רחבים ומחזק עוד יותר את האמונה של עם ישראל בקב"ה. כשנתניהו מדבר על המפגשים שלו עם הרבי בעיניים נוצצות, אנו מבינים שיש פה משהו. אגב, בשנה השנייה, אחרי שהוא הניח את התפילין של הרשקוביץ, הוא אמר לי משפט שלא אשכח. הוא אמר 'הרבי לא טעה. הרבי אף פעם לא טעה. כל מה שהרבי אמר היה נכון'. הוא לא אמר את זה ב"ט כסלו בנאום מצולם בכפר חב"ד. הוא אמר את זה באחד על אחד.

"אני לא מהמגזימים. אני לא מאבד פרופורציה. אבל כן, בהחלט. אני חושב שרואים שינוי עמוק בנפש, הבנה ותפיסה שהחיבור בין קודש לחול, בין האמונה והביטחון לכוח הצבאי, הוא חיבור אמיתי וקיים. כשהוא אמר לי שהרבי צדק, הוא לא ניסה להרשים אותנו. הוא לא צריך להרשים אותי. אני לא ה'בייס' שלו. לדעתי זה שינוי אמיתי ואני מודה לה' שברוך ה' זכיתי שראש הממשלה יניח תפילין בפרסום גדול, שלוש פעמים, שנה אחר שנה".

אגב, כאמור, ההשפעה חורגת מזמן מגבולות לשכת ראש הממשלה והיא הולכת ומתרחבת מיום ליום, משנה לשנה. יותר ויותר יהודים מניחים תפילין, יותר ויותר מתקרבים לה' ותורתו. יותר ויותר מייחלים לגאולה האמיתית והשלמה תיכף ומיד ממש. אין ספק שלשלוחים ובהם הרב אור זיו, חלק גדול מאוד בכך. ■

"רואים שינוי עמוק בנפש". הרב זיו מסייע לראש הממשלה להניח תפילין

"ראיתי עליו את ההתרגשות והוא לא טיפוס שמתרגש בקלות. ראיתי כיצד הקשר הנפשי שלו לרבי מתעורר. הוא מיד אמר לי 'אתה חייב לשלוח לי את זה. תשלח לי בבקשה'"

"ארגנתי לו הפתעה של ממש. בהשגחה פרטית מעולים, F-35 ועוד הרבה מאוד פיתוחים, אבל מה שאתה מחזיק עכשיו הוא הנשק הכי חשוב של עם ישראל כבר 3,300 שנה. הוא זה שמחזיק אותנו ומנצח את כל המלחמות ושומר על נצח ישראל'. הזכרתי לו שהוא תמיד מדבר על הניצחון המוחלט. 'אני מסכים איתך', אמרתי, 'אבל תזכור שהניצחון המוחלט זה להביא את הגאולה האמיתית והשלמה'. אמרתי לו שהעובדה שנסראל-לה מת, עדיין אינה ניצחון מוחלט. גם לא שחמינאי מת. כל אלו ניצחונות טקטיים. הניצחון המוחלט והסופי הוא בביאת משיח צדקנו והגאולה השלמה.

"תמיד רציתי להגיד לו את זה אבל הפעם הייתה לי את ההזדמנות לעשות זאת. סוף-סוף זכיתי לומר לו את זה בפנים, באופן כזה שהוא הקשיב והפנים. אני אומר שוב, בחדר של ראש הממשלה אין הרבה אלמנטים. מה יש לו שם, את התמונה שלו ושל הרבי, התמונה של אבא שלו, תמונה של המשפחה כמובן, ותמונה של גיבור ישראל שאיבד את הרגליים, ארי שפיץ. הפגישה התארכה וכבר לחצו עליו לצאת לפגישות חשובות אחרות, אז ביקשתי לסיים עם הפתעה שהכנתי לו. האמת היא שאמרת לי כבר בתחילה שיש לי הפתעה בשבילי. כך שהוא היה מוכן לזה ואף צחק. הסברתי לו שהפתעה בטלפון שלי שנמצא בחוץ כי צריך אישור מיוחד להכניס אותו. הוא אישר ואז הכניסו את הטלפון והוא מאוד התרגש.

אגב ההתרגשות למראה הסרטון, הרב אור מזכיר שמי שהביא את נתניהו לרבי לראשונה היה הרב